

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.62. Flagellantes in Italia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Paleologus primariæ potestatis clavum cum Despotæ titulo teneret. At paulo post Imperii Optimates Magnesiæ Paleologum scuto impositum proclamaverunt Imperatorem. Patriarcha Arsenius, qui tunc Niceæ agebat, rei nuncio vehementer afflictus, pusilloque Principi metuens, proscribere Paleologum ac electores ejus cogitabat primum: sed imperans iræ juramentis potius terribilissimis adstringendos credidit, ut ne appeterent vitam pueri, aut ei malefacerent. December inierrat, quo vix elapso, nempe 1 Jan. 1259 Patriarcha ipse Michaëlem Paleologum tanquam Imperatorem Niceæ ad aram coronavit, sed solummodo ad tempus, donec scilicet Joannes Lascaris regnando per ætatem par esset, eaque conditione, ut tunc ille ultro relicto folio cuncta imperatoriæ dignitatis insignia poneret: atque hoc sibi promitti, promissumque per juramenta prioribus grandiora firmandum curavit.

Sæcul. XIII.

A. C. 1259.

Greg. lib. 4.

c. 1.

Acrop. n. 77.

Pachym. l. 2.

§. LXII.

Flagellantes in Italia.

Interim Italiam corripuit pietatis ardor hactenus inauditus. Perusiæ coeptus Romam venit, indeque in reliquam regionem. Nobiles, plebeji, senes ac juvenes immo quinquennes pueri ob crimina

na

Sæcul. XIII.
A. C. 1259.

na Italiam inundantia Dei timore percussi per urbium vicos ibant penitus nudati exceptis partibus, quas contegi pudor omnino iubet. Supplicantium ritu bini procedebant, suam quisque scuticam tenentes manu, multosque inter gemitus & lacrymas tam acriter terga cædebant sua, ut se totos cruentarent, implorantes Dei misericordiam & sanctissimæ Virginis patrocinium. Etiam noctu asperrima hyeme accensis instructi cereis circumbebant: centeni millenique & usque ad decem millia sequebantur Presbyteros cruces ac vexilla præferentes. Accurrebant ad templa, & ante altaria humi procumbebant. Idem agebant in oppidis & pagis, ita, ut montes & loca plana eorum clamoribus personarent.

Nulla tum instrumenta musica, nullæ cantilenæ amatoriaræ, sed tristes tantummodo voces audiebantur. Vel illustrissimæ matronæ ac virgines delicatissimæ virilis sexus exemplum imitandi causa pro gentis more suis inclusæ cubiculis idem faciebant debita cum modestia. Tum inimici plerique redire in gratiam; sceneratores furesque bona male parta reddere; fontes reliqui sua confiteri crimina, seque corrigere. Tum reclusi carceres, captivi liberati, revocati exules, totque bona opera facta, velut si fuisset timendum, ne ignis de coelo caderet, aut terra

ra

ra dehisceret, vel similis quidam justitiæ Sæcul. XIII.
 divinæ effectus immineret. Hic tam subi- A. C. 1259.
 tus pœnitentiæ fervor materiam medi-
 tandi sapientissimis præbuit, cuinam cau-
 sæ eum adscriberent, haud videntibus.
 Non illum Papa præceperat continenter
 Anagninæ hærens: non eloquentia cujus-
 quam sacra effecerat, vel ullius hominis
 autoritas: simplices cœperant; reliqui
 secuti erant.

Hic pietatis motus Germaniam, Po- Stero. an.
 loniamque, ac plures alias regiones per- 1269. p. 289.
 vasisit. Pœnitentes ibant nudi a collo
 lumborum tenus velata, ne agnoscerentur,
 facie, & a lumbis ad pedes usque tecti.
 Quotidie bis se flagris verberabant per tres
 ac triginta dies in honorem annorum,
 quos Christus in terra transegit, certaue
 cantica de cruciatibus ejus ac morte ca-
 nebant. Sed superstitio haud diu aberat.
 Dicebant, neminem peccatis suis omni-
 bus exsolvi posse, nisi per mensem hanc
 ageret pœnitentiam. Confitebantur sibi
 mutuo, seque absolvebant quamquam
 laici, suamque pœnitentiam mortuis, e-
 tiam qui in paradiso vel inferis essent, sa-
 lubrem perhibebant.

Hi Flagellantes (nam ita vocabantur) Mon. Pad.
 Manfredo jam suspecti fiebant, priusquam p. 613.
 erroris alicujus arguerentur. Nequid i-
 pfius authoritati contrarium hæc con-
 gregata hominum multitudo moliretur,
 veritus

Sæcul. XIII.**A.C. 1260.**

veritus hoc pœnitentiæ genus per totum regni sui spatium, per Marchiam Anconitanam Hetruriamque constituta mortis pœna interdixit. Ejus exemplo Marchio Palavicinus idem Cremonæ, Brixia, Mediolani, & ubicunque imperitabat, prohibuit. Henricus Bavarix Dux & aliquot Germaniæ Episcopi hos Flagellantes contemptim rejecerunt. Prandotha Cracoviæ Episcopus eos pepulit, carceres, nisi prompte discederent, minitans. Janusia Archiepiscopus Gnesnensis, cæterique Poloniæ Episcopi detectis illorum erroribus fecere, ut Optimates sub gravibus pœnis vetarent, nequis hanc sectam sequeretur. Sic spreta brevi ac relicta est, sicut absque autoritate ac ratione formata fuerat.

§. LXIII.

Carmelitæ & Augustiniani Parisiis domos obtinent.

Parisiina Universitas consensit denique in recipiendos Fratres Prædicatores, ut docent tabulæ publicæ Rectoris, & omnium Doctorum auditorumque nomine confectæ; in quibus ajunt: Statuimus & sancimus certas ob causas aliis in litteris fusius expressas, ut Fratres Prædicatores seu Jacobini (sic Parisiis appellantur) quotiescunque ad nostros actus publi-

*Duboulai.**p. 356.*